

Západočeská univerzita v Plzni
Ústav umění a designu

Diplomová práce

2013

Magda Kadlecová

Západočeská univerzita v Plzni

Ústav umění a designu

Diplomová práce

**KOMPLET KNIHA S ILUSTRACEMI.
Beletrie, poezie, filosofie, odborná vědecká
publikace, pábitelská reflexe na kteroukoli
kategorii.**

PAUL STEWART

DÍLO: CESTA ZA TAJEMNÝ HVOZD

Magda Kadlecová

Plzeň 2013

Západočeská univerzita v Plzni

Ústav umění a designu

Oddělení designu

Studijní program Design

Studijní obor Ilustrace a grafický design
specializace Ilustrace

Diplomová práce

**KOMPLET KNIHA S ILUSTRACEMI.
Beletrie, poezie, filosofie, odborná vědecká
publikace, pábitelská reflexe na kteroukoli
kategorii.**

PAUL STEWART

DÍLO: CESTA ZA TAJEMNÝ HVOZD

Magda Kadlecová

Vedoucí práce: Prof. akad. mal. Boris Jirků
Oddělení výtvarného umění
Ústav umění a designu Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2013

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2013

.....

podpis autora

OBSAH

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	1
2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY.....	2
3 CÍL PRÁCE.....	6
4 PROCES PŘÍPRAVY.....	7
5 PROCES TVORBY.....	8
6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA	9
7 POPIS DÍLA.....	10
8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	16
9 SILNÉ STRÁNKY.....	18
10 SLABÉ STRÁNKY.....	19
11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	20
A) Knižní a periodická literatura.....	20
B) Internetové zdroje.....	21
12 RESUMÉ	22
13 SEZNAM PŘÍLOH	24

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Pod diplomovou prací jsem si představila velký kus práce, úsilí něčeho mimořádného dosáhnout, abych mohla být i já na tuto práci dostatečně pyšná a se ctí ji všem ukazovat. Samozřejmě kniha musela být tvořena s velkým pracovním i časovým nasazením. Většinou se moje bakalářské studium zaměřovalo spíše na kresbu, ve které umím vyjádřit mé pocity a především atmosféru. Této technice jsem zůstala věrná i v další etapě studia.

Touto diplomovou prací bych ráda dokázala, že navazující magisterské studium mi umožnilo se naučit novým věcem a zkušenostem. I když vím, že role ilustrátora je v životě asi odlišná. On nemá takovou svobodu jako já a musí se podřídit i zákazníkovi. Proto jsem diplomovou prací brala jako šanci si udělat a zpracovat knihu bez omezení, využít co nejvíce volnosti, nadsázky a nových inovativních prvků.

Mojí dosavadní tvorbou, na kterou jsem nejvíce hrdá, je především bakalářská práce kniha *Kobercové* od Terryho Pratchetta¹. Vznikla pod vedením pana profesora Borise Jirků². Byla jí udělena Památkem národního písemnictví cena „Sdružení českých umělců grafiků Hollar“ v roce 2010. V knize se především objevují humorné situace a ty jsem pomocí nadsázky převedla do nereálné perspektivy a prostředí.

A další mojí chloubou je klauzurní práce *Život našeho psa*. Jednalo se o autorský příběh. Opět vznikla pod vedením pana profesora B. Jirků. Tato kniha obsahovala kresby a doprovodné texty. Znázornila jsem psí život v reálném prostředí. Dominantním prvkem kreseb byl barevný dekor a akcent kreslený pomocí fixu Edding³.

¹ PRATCHETT, T. *Kobercové*. Praha, 2001.

² Prof. akad. mal. Boris Jirků vede výuku figurální kresby a malby na Ústavu umění a designu Západočeské univerzity v Plzni.

³ Edding je lakový fix s kulatým hrotem obsahující permanentní inkoust s krycími účinky na způsobu laku. Je voděodolný a rychleschnoucí s výborným krycím účinkem.

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Tato diplomová práce se zabývala tématem „*Komplet kniha s ilustracemi. Beletrie, poezie, filosofie, odborná vědecká publikace, pábitelská reflexe na kteroukoli kategorii.*“ Zadání jsem specifikovala na určitou knihu *Cesta za tajemný Hvozd* od Paula Stewarta⁴. Práce měla dvě části, teoretickou a praktickou. V teorii jsem se věnovala popisu vzniku mých myšlenek a činů, které byly důležité po celou dobu mé práce. Do praktické práce patřila kniha jako celek - ilustrace, sazba textu a zhotovení knihy.

Poprvé, když jsem se zamyslela nad tématem diplomové práce, nevěděla jsem, jakou knihu si zvolím. Zároveň jsem se chtěla pustit do něčeho, co mě bude bavit. Lehce jsem zavzpomínala na bakalářskou práci, abych si uvědomila, co taková práce obnášela. Studuji obor Ilustrace a grafický design se specializací ilustrace. Studium mě ovlivnilo především v dětské ilustrované tvorbě. Co by takového studenta nejvíce potěšilo? Podle mne by byl hrdý na vlastnoručně vyrobenou knihu. Milovala jsem knihy již od dětství, díky tomu jsem zůstala vášnivým čtenářem všech literárních žánrů i v dospělosti. Ilustrované knihy mě vždy musely zaujmout už pouhou obálkou či přebalem. Když jsem ji otevřela a našla v ní výtvarně dobře zpracované ilustrace, tak jsem si ji musela koupit nebo vypůjčit. Ilustrace v knížce byly pro mne takové „pohlazení po duši“. Přesto všechno každý asi ví, že knihy určené dospělému čtenáři se čím dál méně ilustrují tradiční malbou a kresbou. Ilustrace nacházíme nejčastěji v kategorii knih pro děti a mládež.

Byla jsem přesvědčena, že nejvíce mě zaujme fantasy literatura. S tímto žánrem se setkávám čím dál častěji. Přibývá mnoho internetových blogů věnujících se tomuto tématu. Dalším zdrojem jsou počítačové hry, které se opírají o psaný text. Proto jsem z her čerpala fantastické až fascinující prostředí, různé smyšlené tvory a netvory atd. Kniha se liší od her tím,

⁴ STEWART, Paul. *Cesta za tajemný Hvozd*. Praha, 2003.

že čtenář, ať chce nebo nechce, musí zapojit paměť, myšlenky a hlavně představy spjaté se svojí fantazií.

Nejtěžším úkolem bylo vybrat konkrétní knihu. Ze začátku jsem váhala, zda se přiklonit k žánru fantasy či sci-fi. Přečetla jsem několik knih od sci-fi autorů jako například Františka Běhounka s knihou *Akce L: příběhy z atomového věku*⁵ a J. M. Troskou s knihou *Kapitán Nemo: rozkazy z éteru*⁶.

Knihy jsem dočítala do poloviny, ale nebylo to, co bych od nich očekávala. Nadšení z příběhu ze mne po několika stránkách vyprchalo. Pohlédla jsem se tedy po něčem jiném. Publikace na mne nepůsobily poutavě ani přitažlivě.

Hledala jsem knihu pomocí různých zdrojů. Na internetu jsem četla několik recenzí knih, jenž je čtenáři srovnávali a hodnotili. Nejvíce mě zaujala knižní série *Kroniky Světakraje*⁷ od Paula Stewarta.

Vybrat jediné dílo z této série publikací bylo pro mě velmi obtížné. Tato série má 6 knih: *Cesta za tajemný Hvozd*, *Bouřlivák*, *Zkáza létajícího města*, *Šerolichotníková kletba*, *Poslední z Létajících pirátů* a *Vox*.

Přečetla jsem několik těchto Stewartových knih. Každá ve mně zanechala napětí a okouzlení, neboť všechny knihy skrývaly mimořádný a nečekaný děj, jež se odehrával pokaždé v jiném světě s různými žijícími tvory. Výběr se mi po přečtení několika titulů zúžil, a to na první díl *Cesta za tajemný Hvozd*.

2.1 Seznámení s autory

Spisovatel Paul Stewart se narodil roku 1955 v Londýně. Vystudoval univerzitu v Lancasteru. Po ukončení studia odešel na tři roky do německého Heidelbergu, kde učil angličtinu a zároveň studoval na místní univerzitě. Nakonec se vrátil do své rodné Anglie a stal se spisovatelem na

⁵ BĚHOUNEK, F. *Akce L: příběhy z atomového věku*. Praha, 1956.

⁶ TROSKA, J. M. *Kapitán Nemo: rozkazy z éteru*. Ostrava, 1992.

⁷ Světakraj je fantaskní svět obydlený nevidanými tvory, krvelačnými příšerami i neznámými rostlinami. Ze všech stran v něm číhá nebezpečí.

plný úvazek. Ve věku sedmi let napsal sérii povídek o hlemýždi se jménem Oliver. Některé nápady z této rané práce byly později rozvinuty a staly se základem knihy *The Thought Domain*⁸, která byla vydána v roce 1988. Následovala řada románů pro děti a dospělé.

Ilustrátor Chris Riddell se narodil v roce 1962 v Jižní Africe. Jako malý se vrátil s rodinou do Anglie, kde strávil zbytek svého života. Výtvarný talent se u něj projevil již v dětském věku, kdy kreslil během otcových kázání, aby ostatní nerušil. Vystudoval ilustraci na univerzitě v Brightonu. Ilustroval mnoho uznávaných knih pro děti. Chris kreslil také politické karikatury do novin. Bohužel zemřel v roce 2012.

Paul Stewart se poprvé potkal s Chrisem v roce 1993. Před vznikem knihy spolu dlouze debatovali, o čem bude. Následně Paul napsal první návrh knihy, na jehož základě Chris kreslil ilustrace a upravil text, aby odpovídal ilustracím. Nakonec Paul korigoval finální podobu knihy podle Chrisových návrhů. Z této spolupráce vzešel celý cyklus Světakrajem. Jejich první společná práce byla *Cesta za tajemný Hvozd*. Vznikla kniha s ilustracemi, kdy obsah byl ovlivněn kresbami. Riddell se pustil na vlastní cestu Světakrajem. Jednalo se vlastně o vytvoření podobizen různých obyvatel. Vytvořil černobílé humorné ilustrace s použitím šrafury.

2.2 Seznámení s knihou

Kniha vyšla pod názvem *The Edge Chronicles: Beyond the Deepwoods*, kterou vydalo nakladatelství Random House Children's Books v Londýně v roce 1999. První české vydání přeložila Viola Lyčková. Nakladatelství Mladá fronta knihu publikovalo pod názvem *Cesta za tajemný Hvozd* v Praze roku 2003.

⁸ STEWART, P. *The Thought Domain*. Londýn, 1988.

2.3 Obsah knihy

Co je to Hvozd? Je to ojedinělý celek složený z lesů, plání a záhadných lesních potvor, kteří tuto říši obývají. Vše v příběhu je nečekané, temné i barevné až naivní, stejně jako hlavní hrdina knihy. Všude číhá plno nebezpečí, jsou zde masožravé stromy, zákešní predátoři, létající piráti a další. I každý strom má své pojmenování a vlastnosti, které pak vynikají a jsou hlavními aktéry celého dění. Stromy jsou různé - od bájných, masožravých až po barevně zářících, všechny tvoří celý Světakraj. Obyvatelstvo lesa žije převážně spontánním životem. Přesto každý ví, kdo má jaké postavení, a kdo si co může dovolit k ostatním spoluobčanům lesa. Obývají jej mnozí lesní trollové, zabijáci, kvasní skřeti nebo hudermanice. Nesčetné kmeny i podivné tlupy bojují o přežití pod korunami stromů.

A právě tam se ocitne malý trollí chlapec jménem Snítek. Při bloudění zažije mnoho děsivých okamžiků, ale i přesto si zde dokáže najít své přátele. Jako například chlapce z kmene zabijáků, kterému zachrání život. Poté je málem sežrán masožravým stromem. Následně zažije příhodu se skřety a Mutrlinkou. Další jeho kamarád bručivěd je sežrán zákešnými vikviky. Snítek putuje Hvozdem pořád dál a dál, stále mu jde o život. Střetává se dále i s hudermanicemi žijícími v podzemí, s nejzákešnějším postrachem lesa šerolichotníkem a nakonec potkává létající piráty. Stává se jejich členem, což byl jeho dávný sen.

3 CÍL PRÁCE

Cílem mé diplomové práce bylo vytvořit knihu s vlastními ilustracemi. V zadání práce byl stanoven počet 25 ilustrací, které vyplynou z procesu tvorby. Dlouho jsem přemýšlela, jak tuto knihu výtvarně ztvárnit a hlavně jsem se musela rozhodnout, jak práci přizpůsobím pro danou věkovou kategorii. Podle mého názoru, knihu nešlo přesně vytyčit, jakým čtenářům byla doporučena. Myslela jsem, že nadchne jak mládež, tak i dospělí. Kniha byla někdy až drsná svými zákeřnými nečekanými vraždami, které se v knize objevovaly zcela nečekaně. Proto jsem se spíše snažila knihu ztvárnit pro dospělé. Přeci jenom v každém dospělém je kousek dítěte, které si rádo hraje.

Kniha *Cesta za tajemný Hvozd* od Paula Stewarta byla již ilustrovaná, proto jsem knihu chtěla pojmout zcela jinak, a tak se odlišit od originálních kreseb pana Chrise Riddella.

Mým hlavním záměrem bylo vytvořit kresby, které budou na první pohled všem zcela srozumitelné. Ilustrace musely obsahovat velký nádech humoru, hravosti a absolutní výtvarnou nadsázku spojenou s kapkou drsnosti, tak jak to příběh čtenářům dopřával.

4 PROCES PŘÍPRAVY

Knihu jsem četla několikrát. Přišlo mi, že po přečtení jsem si celý děj nepamatovala. Byla škoda nevěnovat se i detailům. Postřehla jsem několik okrajových momentů, které mne velmi nadchly. Nejprve jsem si vypsala zajímavé okamžiky. Shromažďovala jsem botanické a zvířecí fotografie, ze kterých jsem vycházela. Ty byly pro mne jakousi anatomickou předlohou.

Na začátku jsem hledala podobu kresby. Prvním mým technickým a kreslicím nástrojem byla mikrotužka⁹, poté eddingový fix a nakonec jsem skončila u gelového pera¹⁰. Kresby jsem kreslila do skicáře, rozvrhla jsem si kompozici a postupně jsem na kresbách pracovala. Dále jsem přidávala vrstvy šrafury až do detailního zobrazení. Tím se ilustrace staly temnější. Nevznikaly už tedy pouhé črty. Kresby se začaly utvářet do ucelenějšího a pevnějšího celku. Postupně náměty přibývaly. Přicházela jsem na to, že stíny hrály opravdu velkou roli v kresbách. Tento princip jsem udržela ve všech kresbách. Nakonec jsem pracovala s prostředím tak, abych zachytila hru světla se stíny. Jaké stíny se nacházejí v mých ilustracích? Nakreslila jsem je dlouhé, černé a občas neurčité. Zesponu pronikalo prudké nasvícení, které je deformovalo do nejasných tvarů, často až nic neříkajících. V tomto spočíval celý smysl kreseb, nesnažila jsem se ukázat bytost, ale děj jsem zahalila do tmy. Leckdy jsem nechala vyniknout světla na určitých místech. Inspiraci při kreslení stínů jsem hledala nasvícením různých figurek ze všech stran a úhlů. Vzniklo tak mnoho stínů, které jsem poté zobrazila v ilustracích.

⁹ Mikrotužka vznikla v roce 1970. Později byla vyvinuta technologie polymerové tuhy, jednalo se o grafit smíchaný s gumou.

¹⁰ Gelové pero využívá technologii gelové náplně na vodní, olejové či inkoustové bázi. Gel je v klidu tuhý, při narušení povrchu se stává tekutým.

5 PROCES TVORBY

Už v první chvíli jsem zavrhla použití barev, ale zároveň jsem se chtěla zcela odlišit od stylu pana Ch. Riddela. Uvažovala jsem o fixu, ale i ten s nejtenčím hrotem by mi nevyhovoval, neboť stopa fixu prosakuje papír.

Začala jsem kreslit tužkou, v té chvíli mi to přišlo jako nejvhodnější kreslicí prostředek. Byla jsem přesvědčena, že tato cesta mohla být nejlepší. Do skicáře jsem vytvořila několik prvotních skic. Přesto jsem stále neměla jasnou představu, jak by měly moje finální ilustrace vypadat. Na konzultacích s panem profesorem Jirků jsme došli k tomu, že mikrotužka byla pro mne svazující, neboť jí chybělo grafické zpracování. Nebyla vhodná pro můj typický rukopis. Dostala jsem za úkol zkusit jinou výtvarnou techniku. Vzala jsem si černý papír a na něj provedla několik kreseb bílým eddingovým fixem. Mojí předlohou byly kresby, které jsem převedla bílým fixem na černý papír. Zkusila jsem takto i bílou negativní kresbu. Tato cesta se opět neukázala jako dobrá. Po dohodě s panem profesorem jsem zvolila gelové pero. S touto technikou jsem se již setkala dříve. Tato technika mi jako jediná poskytovala velkou volnost díky jednoduché lince.

Z původně zamyšlených dvaceti pěti kusů ilustrací jsem musela vytvořit více kreseb, jelikož jsem stále nebyla spokojená, tak jsem kreslila tak dlouho, dokud nebyly kresby podle mé představy. Nakonec vzniklo přes šedesát ilustrací a z těch byly vybrány ty nejlepší.

6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

K technologické stránce zpracování kreseb jsem přistoupila s důležitostí jako k hledání podoby ilustrací. Jak už jsem se zmínila, tak pro svůj osobitý přístup mám spíše cit na černobílou tvorbu, kdy mohu klást důraz na kontrast těchto dvou barev. Začala jsem mikrotužkou, která mi přišla v první chvíli jako nejpříznivější prostředek. Neboť u tužky neboli grafitu jsem mohla využít plnou škálu šedé. Dalo se s ní šrafovat, stejně tak i stínovat. Pak jsem mikrotužku opustila a snažila jsem najít jinou výtvarnou i technickou polohu. Zkusila jsem kresbu bílým eddingem na černý papír. Kresbu tužkou jsem překreslila tímto způsobem. Pořád však ilustrace nebyly zcela jasně vypovídající o charakteru tohoto příběhu. Hledala jsem opět novou techniku. Nakonec jsem použila gelové pero. Jeho stopa hrotu byla tenká, dalo se s ním lehce kreslit. Kresebný tah měl stejnou šířku a odstín černé, proto mi umožnil jemné šrafování. Tohle bylo v mých ilustracích to nejdůležitější, proto jsem použila černé gelové pero. Ovšem to má i z mých zkušeností své zápory. Například je nesmazatelné, vodou se rozpívá a je nestálé na světle.

První črty jsem dělala do skicáře. Jedná se o kroužkový blok s nažloutlými papíry. Velikost papíru je formát A4. Pro finální tisk jsem zvolila pre-print papír Munken Pure s volumenem 1,13 a s gramáží 150g. Jedná se o exkluzivní hlazený papír v odstínu chamois. Ten je pro své vlastnosti vhodný pro digitální tisk, knihařské zpracování jako jsou knihy, katalogy a jiné publikace. Tento papír jsme určila na základě mých zkušeností z minulých prací.

7 POPIS DÍLA

7.1 Inspirace autory

Už když jsem si vybírala jak pojmout diplomovou práci, mými velkými vzory byli učitelé a profesori z vysoké školy, kteří mě studiem doprovázeli. Největším vzorem byl pro mne vedoucí práce pan profesor B. Jirků. Jeho tvorba má výtvarný rozsah, od malby a kresby až po sochařské umění. V letech 1974 až 1980 vystudoval Akademii výtvarných umění v Praze, obor Monumentální malba v architektuře. Sedmnáct let vedl výuku figurální kresby a malby na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze, kde krátce působil jako rektor. Nyní se věnuje výuce na Ústavu umění a designu Západočeské univerzity v Plzni, zde vyučuje figurální kresbu a malbu. Líbí se mi jeho styl. Má uvolněnou linku, která kresbě dává něco nečekaného. Jeho práce na mě působí stále se pohybujícím dojmem. Můžeme je vidět například v jeho dílech uvedených v katalogu *Boris Jirků: ilustrace*¹¹.

Dále mě inspiroval ilustrátor Zdeněk Burian. Tento český malíř a kreslíř proslul paleontologickými rekonstrukcemi pravěkých zvířat. Ilustroval hlavně knihy od Jaroslava Foglara, Karla Maye, Julia Verna a Jacka Londona. Pan Burian pracoval s kvašem, bělobou a tuší. Nechala jsem se nejvíce inspirovat jeho kresbou takzvanou „perovkou“. S jeho tvorbou jsem se setkala díky knize od Vladimíra Prokopa *Ilustrátor Zdeněk Burian: monografie a soupis díla*¹². Hlavním důvodem inspirace panem Burianem bylo, že dokázal ztvárnit zvířata i lidi s reálnou přesností, i když je zasadil do zcela nadčasového prostředí.

Následně jsem čerpala nápady z výtvarných děl pana Albína Brunovského, Oldřicha Kulhánka, Alfreda Kubina a dalších. Dalším inspiračním zdrojem byly doporučené ilustrované knihy od pana Jirků. Ze všech knih jsem si vzala pouze to, co mi přišlo na dané knize výjimečné.

¹¹ JIRKŮ, B. *Boris Jirků: ilustrace*. Praha, 2010.

¹² PROKOP, V. *Ilustrátor Zdeněk Burian: monografie a soupis díla*. Praha, 1995.

Například v knize od Charlese Perraulta *Francouzské pohádky*¹³ byl v ilustracích dobře zachycen humor a předimenzovaná výtvarná nadsázka. Kresby vytvořila Markéta Prachatická. Dále od Karola Plicka *Prekrásny Janko: rozprávky rumunských Slovákov*¹⁴, kde mne zaujalo pojetí fantasy světa s mísením nesourodých objektů od Albína Brunovského. A třetí dílo bylo od Edgara Allana Poea *Povídky*¹⁵, ve kterých byla použita bílá a černá plocha s dekorativními vzory až s nádechem secese. Na ilustracích od Harryho Clarka mne nadchlo, jak malá plocha mohla mít tak detailní vzor.

7.2 Popis

Do kreseb jsem chtěla vnést tajemno, proto jsem je provedla v černé barvě. Psychologicky černá je symbolika smutku, temného tajemství, tabu i magie. Také symbolizuje tmu, zánik, zlo a násilí. Pro mě však neměla takový podnět, sice se zdála být na první pohled tvrdá, ale měla by jen vnitřně zapůsobit svou výraznou silou i mohutností. Černou jsem nechtěla používat ve větších plochách, aby se barva neslévala. Raději jsem využila možnosti struktury, drobné šrafury, která vznikla zkřížením čar. Vyplňuje tak vnitřní plochy kresby. Překřížené linky se staly nejvýraznějším prvkem. Učinily z jednotlivých částí propojený celek. Čáry jsou živé až volně kreslené. Přesto pečlivě strukturovaná hmota zachycuje vnitřní logiku a energii objektů. Do plochy papíru jsem se snažila vytvořit dynamickou kompozici. Chtěla jsem ilustrace oživit černými stíny, tím zdůraznit nečekanost a tajemnost. Někdy jsem ani nevyužila celý prostor papíru. Nakreslila jsem malý obrázek a nechala jsem ilustraci „nadechnout“ světlého prostoru. Ilustrace nemají vymezenou kresebnou plochu. Všechny kresby jsem nechala monochromní.

¹³ PERRAULT, Ch. *Francouzské pohádky*. Praha, 1990.

¹⁴ PLICKA, Karol. *Prekrásny Janko: rozprávky rumunských Slovákov*. Mošovce, 2010.

¹⁵ POE, E. A. *Povídky*. Praha, 2011.

7.3 Charakteristika ilustrací

Popis jednotlivých obyvatel lesa nebyl dokonalý. Někdy až pro mě nepochopitelný, a tak jsem se musela zamyslet nad tím, co pan Stewart chtěl čtenářům říci. Často mi přišlo, že se střetávala v příběhu skutečnost s fantasy. To jsem se snažila propojit a ozvláštnit detailem, který poukazoval na fantaskní zvíře či rostlinu.

Hvozd byl tajuplný tmavý les, který obývalo nesčetně mnoho druhů bytostí, zvířat a rostlin. Skrývalo se v něm mnoho nástrah. Leckdo v něm přišel o život (viz Příloha 9).

Snítek je malý trollí chlapec, který žil v dřevorubecké osadě Hvozdu. Byl neobyčejný a přesto zoufalý, neboť se necítil mezi ostatními spoluobyteli dobře. Všichni lesní trollové se řídili nepsanými pravidly, nikdy nezahnuli z cesty. Snítek však sešel, dělal věci po svém. Snažila jsem se ústředního hrdinu výtvarně zpracovat, dát mu charakteristiku jeho osobnosti.

Jedna kapitola popisovala život v podzemí. Obyvatelé zvaní hudermanice byly malé, roztomilé holčičky s bílou pletí a oranžovými dlouhými vlasy. Jen co dospěly, podstoupily rituál, při kterém vypily nektar s krvavého dubu. Pak se z nich staly protivné plešaté monstrózní stvoření. Tento popis jsem věrně převedla do mé kresby. Jednalo se o lidskou bytost bez vlasů a se zákeřným výrazem po kořisti (viz Příloha 7).

Nejvíce mě ohromil tvor zvaný červolet. Každý si ihned představil červa, jak létal nad zemí, ale popis v knize zněl nápaditěji. Kniha popisovala dlouhého hrbolatého svíjejícího se tvora. Z úst vydával syčivý zvuk a měl gumové pysky s chlupy. Nadnášely ho otvory vypouštějící vzduch (viz Příloha 6).

Mutrlinka byla kuchařka a hospodyňka kvasných skřetů. Každý den jim vařila medovou kaši, po které se skřeti mohli doslova utlouct. Mutrlinka byla největší, nejmohutnější a nejošklivější stvoření, které Snítek během putování Hvozdem potkal (viz Příloha 8).

Dalším z řady obyvatel byl bušon, zvíře s dlouhými ostrými rohy, huňatou srstí a smutným pohledem. Měl zvláštní srst. Když se mu přejelo po srsti, byla hebká a hustá, ale když proti, byla ostrá jak břitva. Tohoto tvora chovali zabijáci na maso a srst (viz Příloha 17).

Z bručivěda měla většina obyvatel Hvozdu strach a vyhýbali se mu. Jeho delší zelená srst a ostré zuby odstrašovali ostatní. Žil tak osamělým životem. Dokázal se však obětovat, aby ochránil druhé. Pojala jsem ho jako mohutné zvíře vyjící Hvozdem (viz Příloha 13).

Leboun byl nebezpečné zlé stvoření, které pomocí svých hypnotických schopností lákal ostatní žijící tvory do smrtelné pasti. Vzal na sebe podobu někoho z jejich přátel (viz Příloha 11).

Žvanižínka působila ve Hvozďe jako jakási „bába kořenářka“. Jezdila se svým povozem taženým slimákem krajinou a léčila kolemjdoucí svými namíchanými lektvary (viz Příloha 16).

7.4 Obal a přebal knihy

Chtěla jsem vytvořit poutavý přebal knihy, který by diváka vtáhla ihned do děje. Zároveň mi přišlo vhodné podobně vyřešit i obálku knihy. Přebal obsahoval ilustraci, která byla také použita v knize, měl i chlopně s popisem autorů. Vybraná kresba nejlépe vystihla charakteristiku titulu knihy *Cesta za tajemný Hvozď*. Na přebalu bylo použito písmo Minion, tak jak v celé knize.

7.5 Předsádky

Na předsádku jsem zvolila drobné kresby tvořené z obyvatel Hvozdu. Průběhu kreslení mi vzniklo několik malých kreseb, ty jsem následně použila na předsádky. Měli čtenáře vtáhnout snadno do děje, jakmile ji hned otevřeli.

7.6 Vakát, patitul, titul, tiráž

Skladbu těchto stránek jsem uzpůsobila dle zvyklostí běžných knih. List vakát jsem nechala bílý. Na patitulu byl uveden pouze titul knihy. Na titulní

list jsem umístila název publikace, jejího autora a ilustrátora. Výrazným prvkem listu byla kresba kokonů visících na větvích, aby navodila čtenáři atmosféru. Kniha čítala 13 kapitol a některé začínaly kresebnou špičkou. Ať už to byl jen pouhý stín, malá kresba zvířete či tvora. Za zmínění stála tiráž, která uzavírá knižní blok. Opět se zde vyskytla drobná kresba.

7.7 Převod ilustrací do tištěné formy a typografie

Po dokreslení všech ilustrací byly vybrány po konzultaci vedoucím práce ty kresby, které měly být dále zpracovány. Naskenovala jsem je co nejkvalitněji a upravila v programu Adobe Photoshop 5.5. Jelikož se jednalo o černobílou kresbu s jemnou šrafurou, věděla jsem, že jsem musela skenovaný obrázek do digitalizované podoby převést technicky co nejdokonaleji, abych předešla slití do černé plochy a tím ztratě jemné kresby. Použila jsem „kontrast automaticky“ a poté jsem upravovala šedou škálu pomocí křivek. Následně jsem ilustrace zbavila nechtěných kresebných chyb, které vznikly ze spontánního kreslení. V kresbách musela být znát volnost a živost linky. Ilustrace jsem se nepokoušela ani zvětšovat, neboť bych porušila jemnou strukturu.

Dalším krokem bylo vložit kresby do programu Adobe InDesign 5.5. Na textovou sazbu jsem použila font Minion, zarovnaný na levý praporek. Jednalo se o knižní patkové písmo. Velikost písma sazby byla 10,5 bodu, barva černá. Název kapitoly byl proveden velikostí písma 14 bodů a měl šedou barvu, aby odlišil hladkou sazbu textu. Zrcadlo sazby bylo umístěno na střed stránky. V zápatí se nacházelo číslování stránek, které bylo vycentrováno na střed. Číslice však nezasahovaly do ilustrací. Tam, kde se nacházela celostránková ilustrace, dovolila jsem si číslování vypustit a nerušit tak kresbu. Celkově jsem se snažila, aby text nepřebíjel ilustrace. Raději jsem upřednostnila kouzlo kreseb a sazba se stala pouze jakýmsi doplňkem ilustrací. Text sjednocoval knihu. Každou dvojstránku jsem řešila individuálně, aby působila vyváženě.

Dále jsem se věnovala technickým záležitostem v oblasti knižní vazby. Dvojstránky jsem vyřadila do knižních složek k tisku. Jedna složka obsahovala 4 listy papíru. Vyřazování stran do složek jsem dělala ručně podle knižní makety, kterou jsem si vyrobila v malé verzi. Tak jsem měla jistotu, že stránky byly seřazeny za sebou správně.

Také jsem řešila tisk, uvažovala jsem nad barvou papíru, zda bílý nebo jemný odstín v béžové. Z vlastních zkušeností jsem věděla, že příjemnější čtení je, když kniha má jemně nažloutlý papír.

Nejobtížnější bylo sehnat papír odpovídající mým nárokům na strukturu, barvu, kvalitu a gramáž. Domluvila jsem se s tiskárnou TYPOS¹⁶, že jsem se mohla přijít podívat na jejich nabízené papíry. Žádný neodpovídal mým představám. Po zvážení situace jsem si nechala objednat papír Munken Pure od firmy Grandpapír¹⁷ sídlící v Plzni.

Rozhodla jsem se knihu sešít sama. Papíry jsem složila do složek a pomocí krejčovské jehly a nitě jsem ušila knižní blok. Ten jsem zaklížila lepidlem a nechala několik dní v lisu. Následně mi ořízly hrany v knihařství a už jen zbývaly vyrobit pevné desky. Lepenku jsem potáhla černým plátnem, aby vše ladilo s celkovou koncepcí knihy.

Vznikla kniha s celkovým počtem 128 stran o rozměrech 20 cm na šířku a 27,5 cm na výšku. Dohromady měla 25 stránkových ilustrací a drobné kresby, které provází čtenáře od začátku až do konce.

¹⁶ TYPOS tiskařské závody Plzeň - Výroba se specializuje především na archový tisk zakázek většího rozsahu, rotační tisk a digitální tisk včetně předtiskové přípravy a dokončujícího zpracování.

¹⁷ Grandpapír - velkosklad nabízející sortiment papíru všech možných druhů.

8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Na závěr bych chtěla říci, že mě má diplomová práce obohatila o mnoho příjemných, ale také neradostných zážitků. Vyzkoušela jsem si náročný proces vytvoření celkové knihy. V podstatě se jednalo o publikaci, která by měla být zcela totožná s knihou, kterou si koupíme například v knihkupectví nebo jinde.

Zpočátku mi dlouho trvalo si ujasnit, jakým stylem začnu tvořit. Nevěděla jsem, kam práci směřovat. Postupně jsem se přibližovala k finální podobě ilustrací, i když cesta ke správnému klíči mi přišla zdlouhavá a někdy až zcela nesprávná. Často jsem se vracela k jiné cestě a hledala vhodnou podobu. Prvně jsem přemýšlela a pak kreslila. Mezitím jsem si text knihy četla několikrát dokola, a tím jsem v něm nacházela více okamžiků, které jsem chtěla ztvárnit. Přesto jsem zachovala svůj osobitý pohled na knihu. Nechtěla jsem v kresbách zobrazovat jen hlavního hrdinu, ale také čtenářům přiblížit a ukázat nový pohled na fantasy prostředí. Zaměřila jsem se na okolí, kde se malý troll nacházel. Začlenila jsem ho i do jiné situace, která v knize ani nemusela být, ale pravděpodobně se tak stalo. Samozřejmě kreseb mohlo vzniknout mnohem více, neboť děj příběhu byl literárně bohatý a zajímavý, ale já jsem si dle svých pocitů vybrala náměty pro mě nejbližší. I tak jsem vytvořila ucelený cyklus kreseb. Hlavním cílem bylo vytvořit půvabnou knihu, která by už na první dojem zapůsobila. Vzbudila u mladého i staršího čtenáře pocit zvědavosti a nedochvilnosti knihu otevřít a kouknout, co se skrývalo uvnitř. Tento cíl jsem podle mého názoru splnila.

Musím především s pokorou poděkovat vedoucímu práce panu Prof. akad. mal. Borisovi Jirků, jež vedl výborné konzultace. Každé setkání bylo pro mě velkým přínosem. Vždy jsem odcházela poučena a těšila jsem se, že práci mohla opět posunout o kousek dál. Avšak některá setkání byla pro mne stresující. Slýchávala jsem za své pokusy i výtky, které mě nutily se

důmyslně zamyslet nad jeho slovy a přijít na něco nového. Ale nikdy mě konzultace neodradily, spíš mě motivovaly a dodávaly sílu k lepším výsledkům. Měla jsem tak základ, na kterém jsem mohla stavět. Za to bych panu profesorovi chtěla velmi poděkovat, bez jeho pomoci by nevznikla tato kniha v této podobě a kvalitě.

Neměla bych zapomenout poděkovat panu PhDr. Iljovi Šedovi za odborné konzultace k textové části diplomové práce, které mně velice pomohly. S jeho pomocí byly moje myšlenky lépe a výstižněji formulovány.

9 SILNÉ STRÁNKY

Pokud bych měla zhodnotit kladné vlastnosti diplomové práce, tak bych musela zajisté říci, že moje péle a úsilí s kresebným stylem bylo nadčasové. Neobracela jsem se do minulosti, ale spíše jsem chtěla poukázat na moderní pojetí ilustrace, která byla kresebně zajímavá a dynamická. V podstatě jsem dětský pohádkový příběh úmyslně převedla ilustracemi do kategorie literatury pro dospělé. Tím jsem chtěla poukázat na nedostatek ilustrovaných knih v dnešní době. Dospěla jsem k názoru, že má kniha jako celek drží po hromadě a splnila cíl práce.

Nejdříve starostí a poté obrovskou zkušeností pro mne bylo hledání vhodného papíru a následný tisk. Pochopila jsem, že kniha nebyla jen o kreslení ilustrací, ale i o následném zařizování, jednání s lidmi a konzultacích s odborníky. Při realizaci tisku jsem absolvovala několik schůzek v tiskárně, přímo u tiskařských strojů a ve skladech papíru. Ty mě naučily, že volba nezávisela nejenom na gramáži, ale i na dalších faktorech. Například mi bylo vysvětleno, jak dráha papíru ovlivňuje výsledný tisk knihy a následné její zpracování. Z tohoto důvodu pro můj tisk a vazbu byla vhodná široká dráha¹⁸ papíru. Dříve jsem tyto vlastnosti neřešila. Teď už bych věděla, že musím na to brát zřetel.

¹⁸ BB - široká dráha- vlákna jsou rovnoběžná s krátkou stranou archu

10 SLABÉ STRÁNKY

Slabou stránku práce bych považovala digitalizaci knihy. Jelikož jsem nikde nezískala příběh v elektronické podobě, se kterým bych mohla ihned pracovat, musela jsem si celou knihu nejprve oskenovat do formátu PDF. Skript OCR docílil toho, že rozpoznal jednotlivá slova, která jsem pak vložila do wordového dokumentu. Tento způsob měl bohužel chybu v tom, že špatně převáděl uvozovky, pomlčky a někdy vůbec nepřečetl některé znaky.

Jako největší problém bylo opatření mého vybraného papíru Munken Pure. Tiskárny a grafická studia ho neměly běžně na skladě. Obvolala jsem několik prodejců, kteří mi sdělili, že se tento papír se dal objednat pouze ve velkoskladech a jen na IČO. Musela jsem se tedy domluvit s dodavatelem, aby tento papír objednali. Jenže se ukázal další problém, papír se dal získat výhradně v minimálním množství jednoho rysu¹⁹, jednalo se o balení po 250 kusech archů ve formátu papíru B1²⁰. Nezbylo mi nic jiného než objednat takto velké množství

Další obtížnou etapou byl tisk knihy. Snažila jsem se najít tiskárnu, která by byla ochotna tisknout na mé papíry. Také jsem potřebovala posoudit digitální tisk, konkrétně jsem sledovala černou barvu a její hustotu i texturu kresby. Proto jsem obešla několik tiskáren a grafických studií. Následně jsem mohla porovnat jejich nabídku a vybrat si nejvhodnější, a tím i nejlepší variantu tisku. Jak jsem se přesvědčila, kvalita tisku je ovlivněna tiskovým strojem.

¹⁹ Rys papíru je označení pro hromadu papírů.

²⁰ Papír o rozměrech 707 mm x 1000 mm

11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

A) Knižní a periodická literatura

1. BĚHOUNEK, František. *Akce L: příběhy z atomového věku*. Praha: Státní nakladatelství dětské knihy, 1956.
2. BÖHM, David. *Ticho hrocha: černé pohádky*. Praha: Labyrint, 2009. ISBN 978-80-8680317-3.
3. HUTAŘOVÁ, Ivana. *Současní čeští ilustrátoři knih pro děti a mládež*. Praha: Ústav pro informace ve vzdělávání, 2004. ISBN 80-211-0485-6.
4. JIRKŮ, Boris. *Boris Jirků: ilustrace*. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2010. ISBN 978-80-7422-047-0.
5. PERRAULT, Charles. *Francouzské pohádky*. Praha: Odeon, nakladatelství krásné literatury a umění, 1990. ISBN 80-207-0118-4.
6. PLICKA, Karol. *Prekrásny Janko: rozprávky rumunských Slovákov*. Mošovce: Virvar, 2010. ISBN 978-80-970513-0-3.
7. POE, Edgar Allan. *Povídky*. Praha: Československý spisovatel, 2011. ISBN 978-80-7459-042-9.
8. PRATCHETT, Terry. *Kobercové*. Praha: Talpress, 2001. ISBN 80-7197-156-1.
9. PROKOP, Vladimír. *Ilustrátor Zdeněk Burian: monografie a soupis díla*. Praha: Ostrov, 1995. ISBN 80-901795-2-5.
10. STEWART, Paul. *Cesta za tajemný Hvozd*. Praha: Mladá fronta, 2003. ISBN 80-204-1055-4.
11. STEWART, Paul. *The Thought Domain*. Londýn: Viking, 1988.
12. ROTREKL, Teodor. *Svět fantázie*. Praha: Talpress, 1993. ISBN 80-85609-30-4.
13. TROSKA, J. M. *Kapitán Nemo: rozkazy z éteru*. Ostrava: Sfinga, 1992. ISBN 80-85491-03-6.

B) Internetové zdroje:

1. BURIAN, Zdeněk. Domovská stránka Zdeňka Buriana [online]. 2013 [cit. 2013-04-10]. Dostupné z WWW: <<http://www.zdenekburian.cz>>.
2. EDDING-SHOP [online]. 2013 [cit. 2013-04-07]. Dostupné z WWW: <<http://www.edding-shop.cz/lakove-popisovace/edding-751-lakovy-popisovac-p-213149.html?cPath=215547>>.
3. FANTASY SVĚT. Internetová stránka fantasy literatury [online]. 2013 [cit. 2013-04-10]. Dostupné z WWW: <<http://www.fantasy-svet.net/>>.
4. GELLY ROLL. Historie gelového pera [online]. 2013 [cit. 2013-04-10]. Dostupné z WWW: <http://hobbymoment.cz/gelly_roll/index_gelly_history.htm>.
5. JIRKŮ, Boris. Domovská stránka Borise Jirků [online]. 2013 [cit. 2013-04-10]. Dostupné z WWW: <<http://www.borisjirku.cz>>.
6. RIDDELL, Chris. Domovská stránka Chrise Riddella [online]. 2013 [cit. 2013-04-09]. Dostupné z WWW: <<http://www.chrisriddell.co.uk>>.
7. TYPOS. Oficiální stránky společnosti Typos [online]. 2013 [cit. 2013-04-10]. Dostupné z WWW: <<http://www.typos.cz>>.
8. WIKIPEDIA. Internetová encyklopedie [online]. 2013 [cit. 2013-04-06]. Dostupné z WWW: <http://en.wikipedia.org/wiki/Chris_Riddell>.
9. WIKIPEDIA. Internetová encyklopedie [online]. 2013 [cit. 2013-04-07]. Dostupné z WWW: <[http://en.wikipedia.org/wiki/Paul_Stewart_\(writer\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Paul_Stewart_(writer))>.
10. WIKIPEDIA. Internetová encyklopedie [online]. 2013 [cit. 2013-04-08]. Dostupné z WWW: <[http://cs.wikipedia.org/wiki/Pero_\(psac%C3%AD_n%C3%A1%C4%8Din%C3%AD\)](http://cs.wikipedia.org/wiki/Pero_(psac%C3%AD_n%C3%A1%C4%8Din%C3%AD))>.

12 RESUMÉ

Für meine Diplomarbeit habe ich das Thema des Kompletts des Buchs mit den Illustrationen gewählt. Die Belletristik, die Poesie, die Philosophie, die fachliche wissenschaftliche Illustration, die zaumlose Reflexion, zu der jeder Kategorie. Das Thema enge ich auf ein konkretes Buch ein. Es heißt *Twig im Dunkelwald* von Paul Stewart. Ich muss sagen, daß ich die Fantasyliteratur lieben bin.

Das Buch beschreibt das Leben der Einwohner des Reiches des Dunkelwaldes, es ist eine phantastische Welt mit dem Kreatur und dem Ungeheuer, den Tieren und den Pflanzen gefüllt, die in diese ganze Geschichte entdecken. Die Hauptfigur ist ein kleiner toller Junge mit dem Namen Twig. Er wandert über den Dunkelwald zu seinem Onkel. Der Junge steuert den Hinterhalt des Waldes und er gerät bis zur Grenze der Kühnheit. Ich habe die Geschichte am interessantesten zurückhalten versucht, wo ich das Geheimnis, die Plötzlichkeit und alles, was den Grauenswald bringt, gestalten wollte.

Am wichtigsten war die vielen realen Fotografien verschaffen, die ich ausgegangen habe. Die erste Illustration habe ich mit dem Bleistift gezeichnet, von dem habe ich später zurückgegangen. Ich habe auch die Illustrationen des Filzstiftes Edding auf schwarzem Papier umhandeln versucht. Aber es hat gezeigt, daß es der falsche Weg war. Letztendlich habe ich wie das zeichnerische Material der schwarzen Gelfeder gewählt. Die Feder hat mir die feste Linie bilden ermöglicht und die habe ich zu den feinen Schraffuren genutzt, die verbindet die Illustrationen. Das weitere markante Element der Illustrationen ist die Benutzung durch das Spiel des Lichts und des länglichen Schattens, der alle die Illustrationen im Geheimnis verhüllt. Die einige Abbildungen sind auf der ganzen Seite, andere kommt die Doppelseite des Buchs durch und andere sind die winzige Abbildung und die mitgeht den Leser im ganzen Buch. Von der Hülle, dem Vorsatz, dem

Schmutztitel, dem Titel bis dem Impressum. Weiterhin habe ich die Abbildungen in die gedruckte Form bearbeitet. Ich habe die Illustrationen nach der grafische und typografische Seite aufgelöst. Dann habe ich das Buch nach dem Bestandteil ausgeschaltet und ich habe es getruickt. Das Buch habe ich zusammengenäht, zusammengeklebt und die Platten verschafft. Die finale Form des Buches enthält fünfundzwanzig die seitene monochrome Illustrationen in dem Text mit der kleine Abbildungen nachfüllen. Das Buch hat 20 cm auf 27,5 cm. Mit dem Buch bin ich zufrieden, ich habe das Ziel erfüllt, das ich bestimmt habe. Deshalb kann ich diesen Buch des erwachsenes Lesser und auch der Jugend empfehlen.

13 SEZNAM PŘÍLOH

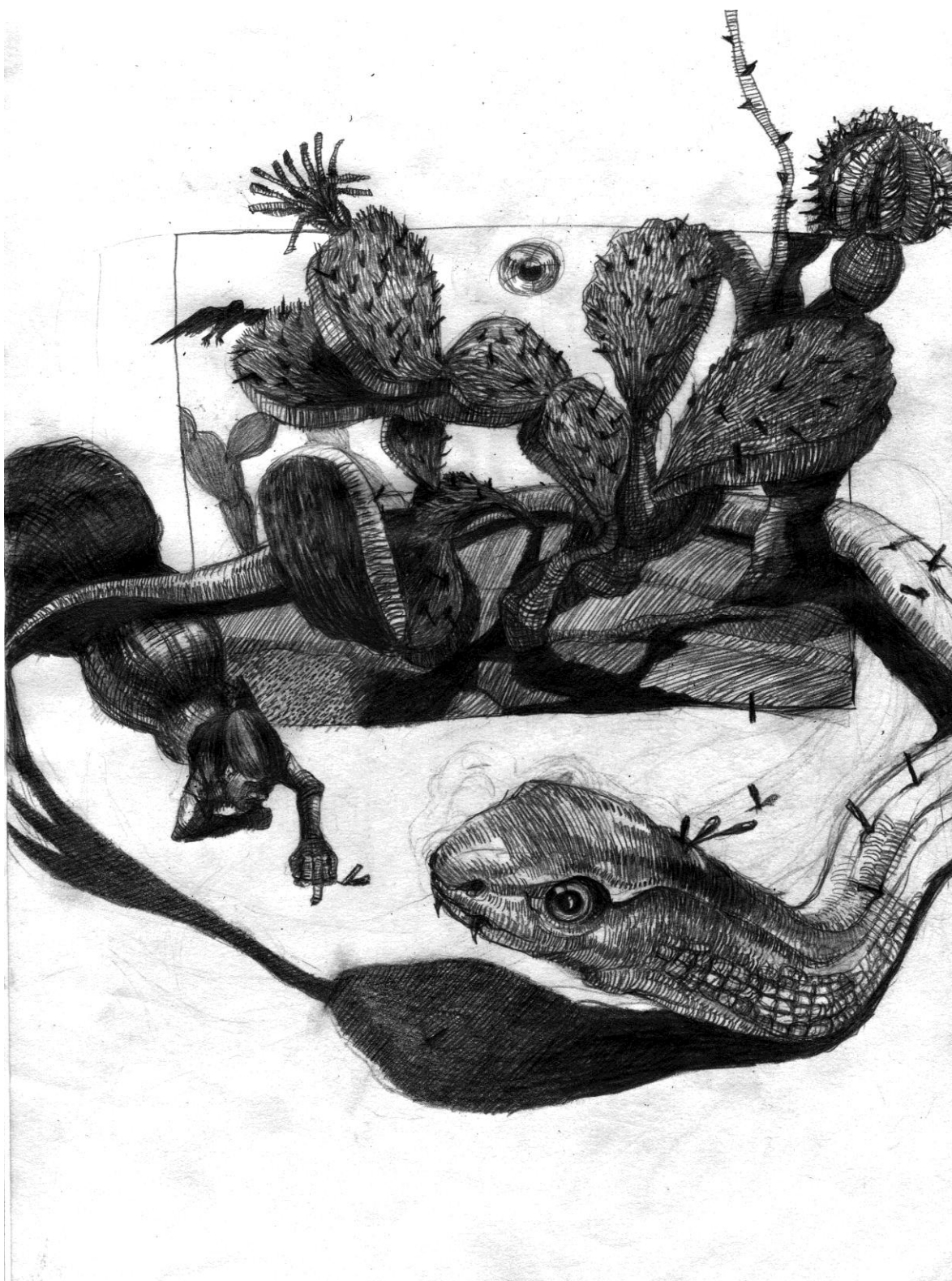
Autorem všech obrazových příloh je Magda Kadlecová.

- Příloha 1** – prvotní skica 1
- Příloha 2** – prvotní skica 2
- Příloha 3** – prvotní skica 3
- Příloha 4** – kresba eddingem 1
- Příloha 5** – kresba eddingem 2
- Příloha 6** – ilustrace ke knize - červolet
- Příloha 7** – ilustrace ke knize - hudermanice
- Příloha 8** – ilustrace ke knize - Mutrlinka
- Příloha 9** – ilustrace ke knize - Hvozd
- Příloha 10** – ilustrace ke knize - kokon
- Příloha 11** – ilustrace ke knize - leboun
- Příloha 12** – ilustrace ke knize - houpací síť
- Příloha 13** – ilustrace ke knize - bručivěd
- Příloha 14** – ilustrace ke knize - obydlí
- Příloha 15** – ilustrace ke knize - vlci
- Příloha 16** – ilustrace ke knize - žvanižínka
- Příloha 17** – ilustrace ke knize - bušon
- Příloha 18** – drobné kresby v textu 1
- Příloha 19** – drobné kresby v textu 2
- Příloha 20** – titulní list knihy
- Příloha 21** – přední předsádka
- Příloha 22** – zadní předsádka
- Příloha 23** – výsledná kniha
- Příloha 24** – CD ROM

Příloha 1 – prvotní skica 1

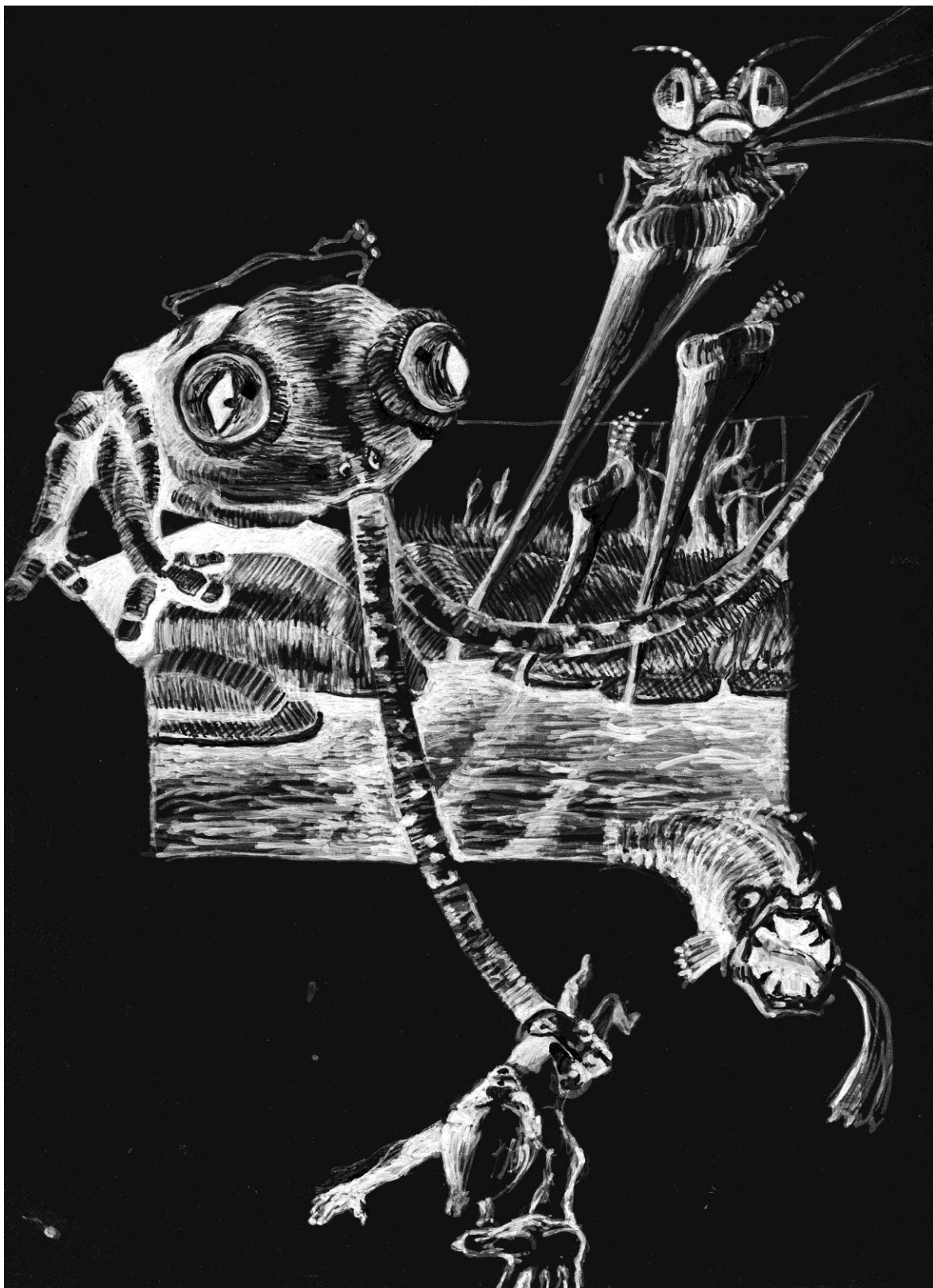
Příloha 2 – prvotní skica 2

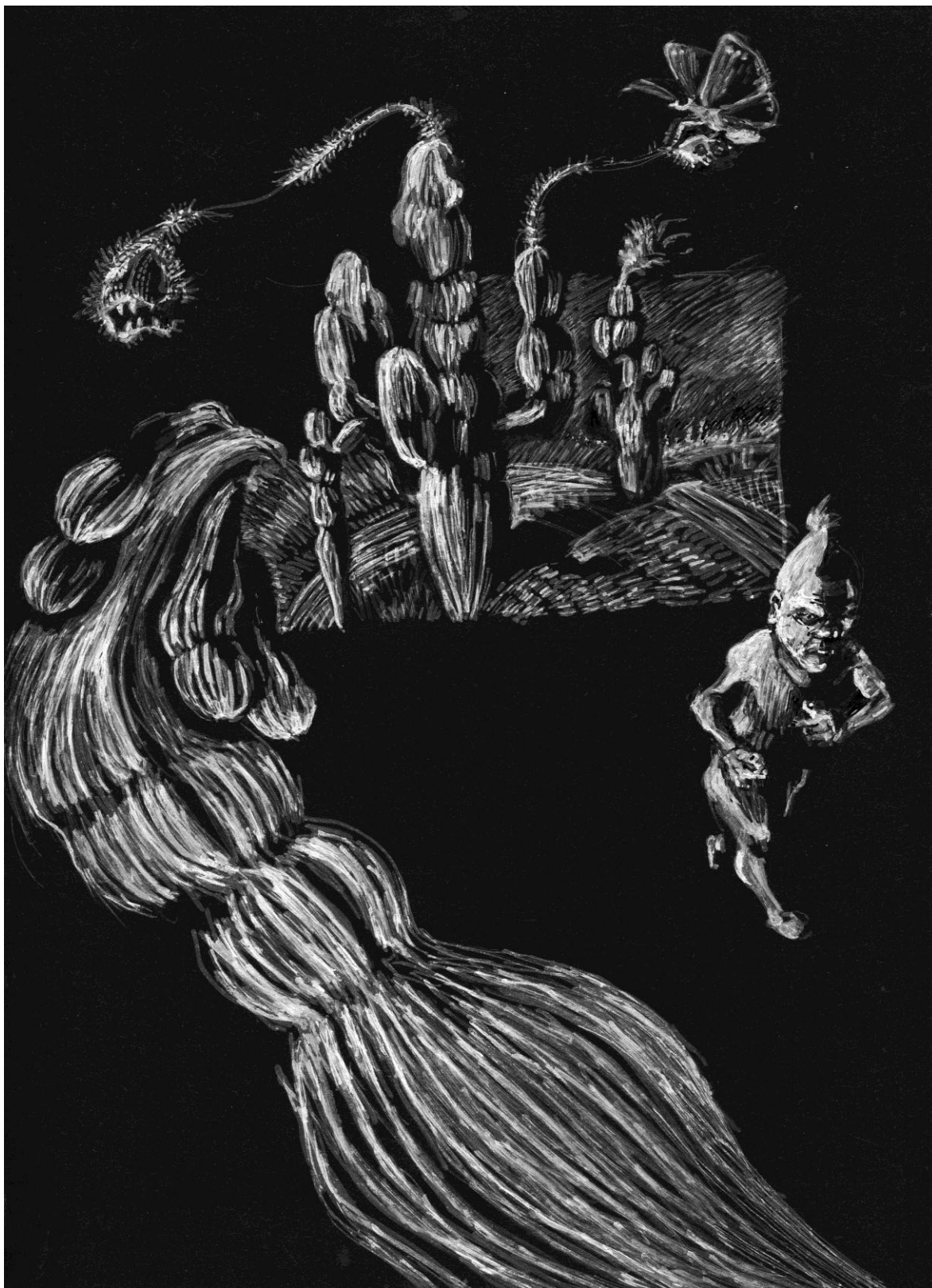
Příloha 3 – prvotní skica 3

Příloha 4 – kresba eddingem 1

Příloha 5 – kresba eddingem 2

Příloha 6 – ilustrace ke knize - červolet

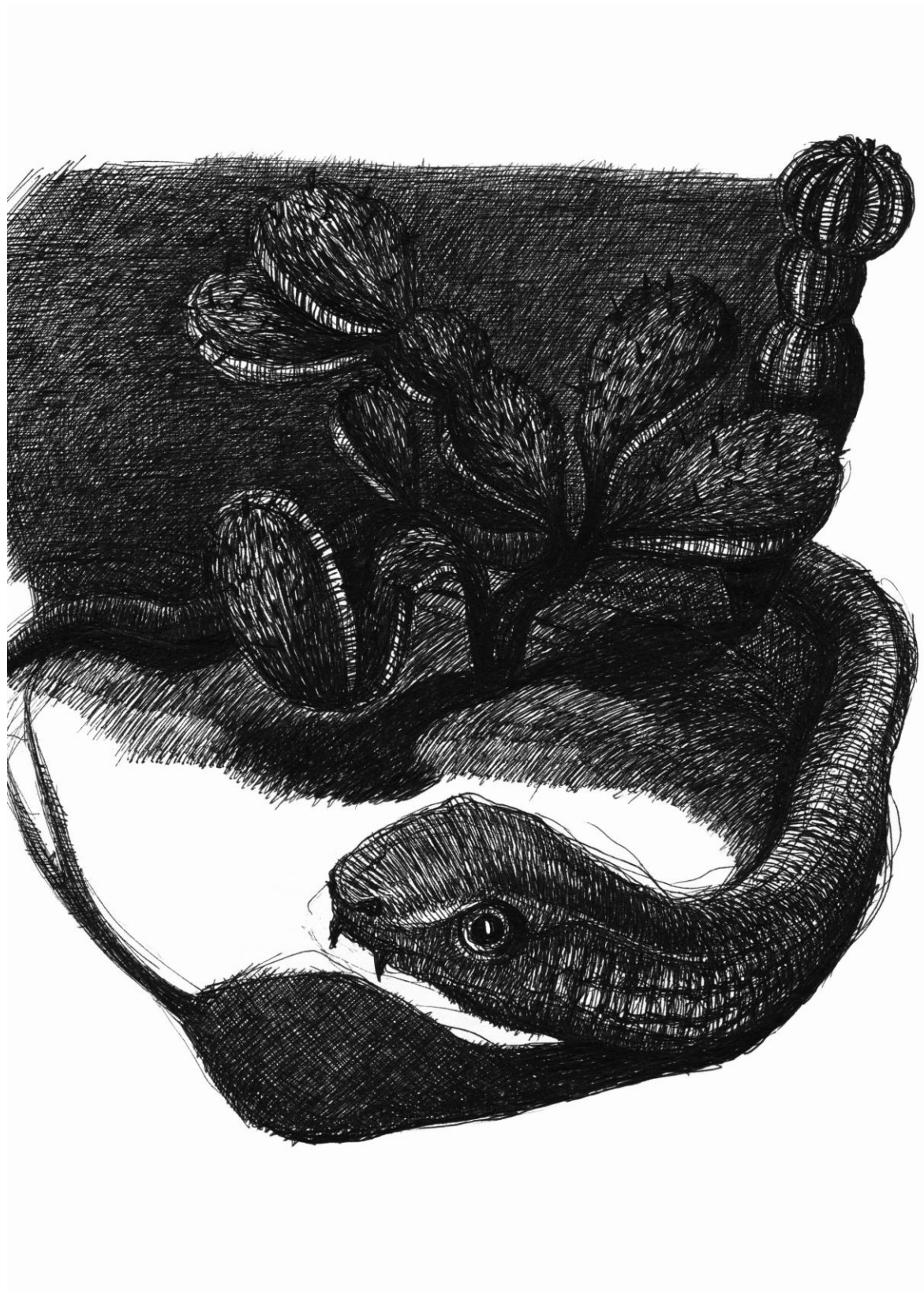
Příloha 7 – ilustrace ke knize - hudermanice

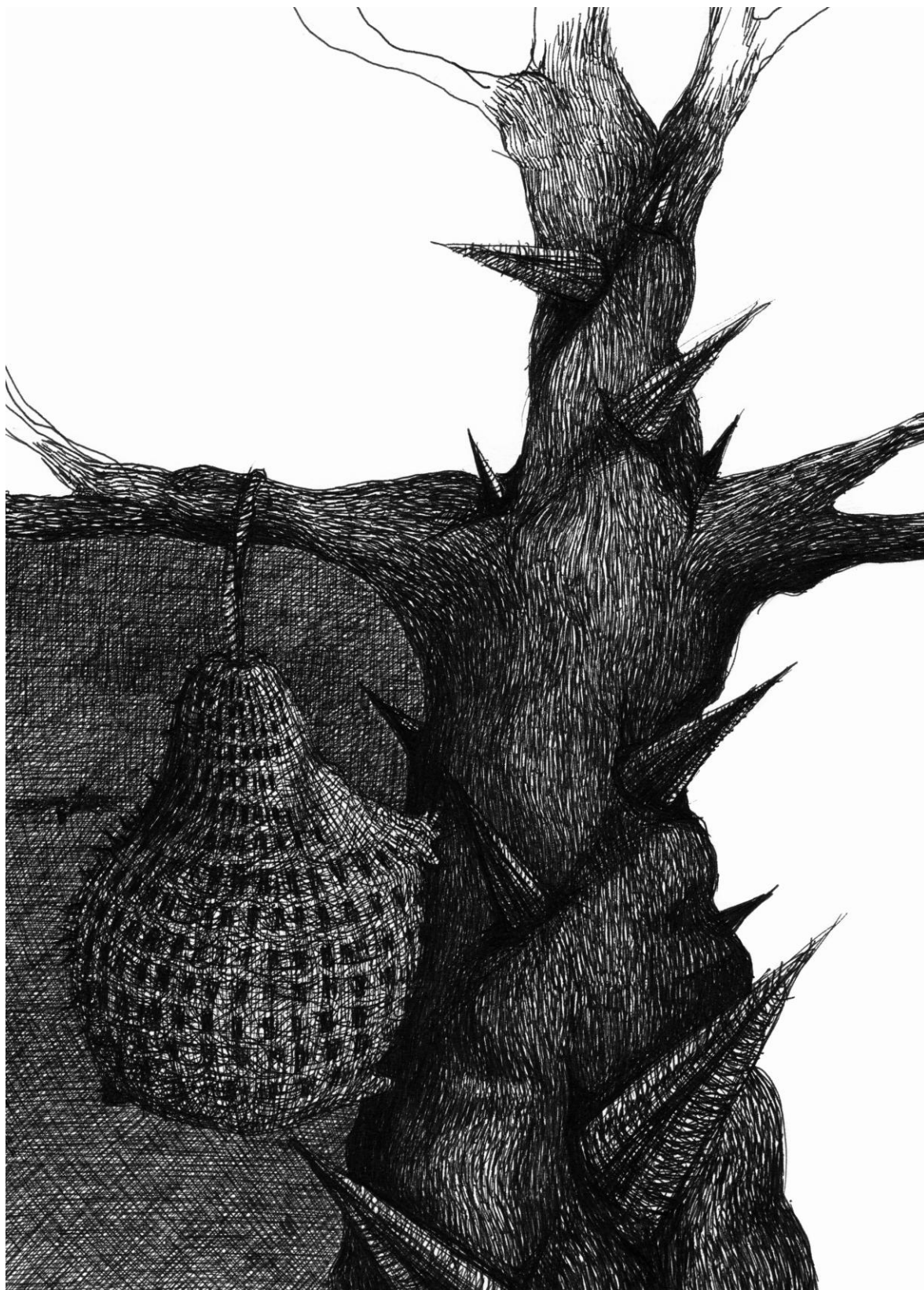
Příloha 8 – ilustrace ke knize - Mutrlinka

Příloha 9 – ilustrace ke knize - Hvozd

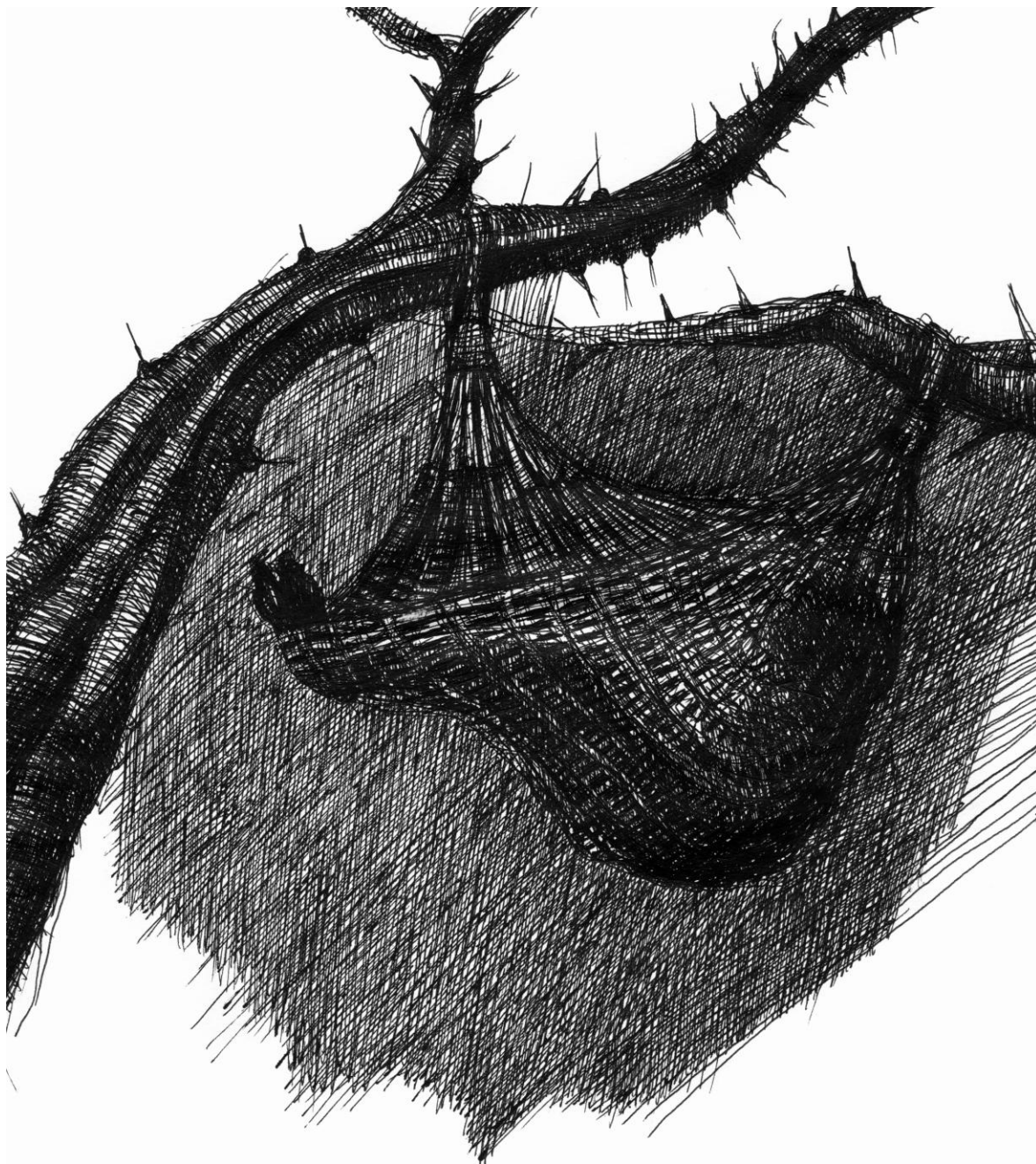
Příloha 10 – ilustrace ke knize - kokon

Příloha 11 – ilustrace ke knize - leboun

Příloha 12 – ilustrace ke knize - houpací síť

Příloha 13 – ilustrace ke knize - bručivěd

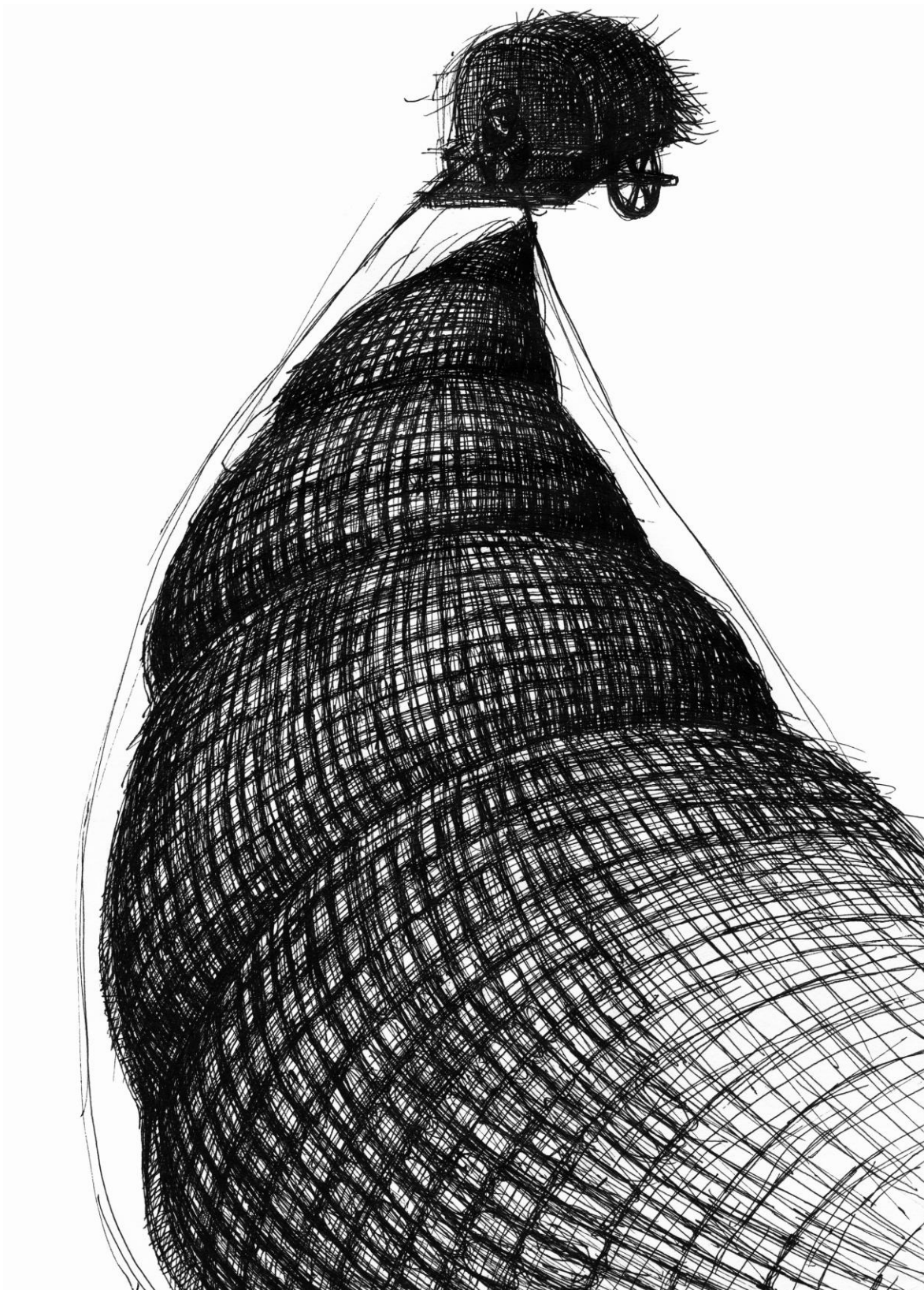
Příloha 14 – ilustrace ke knize - obydlí

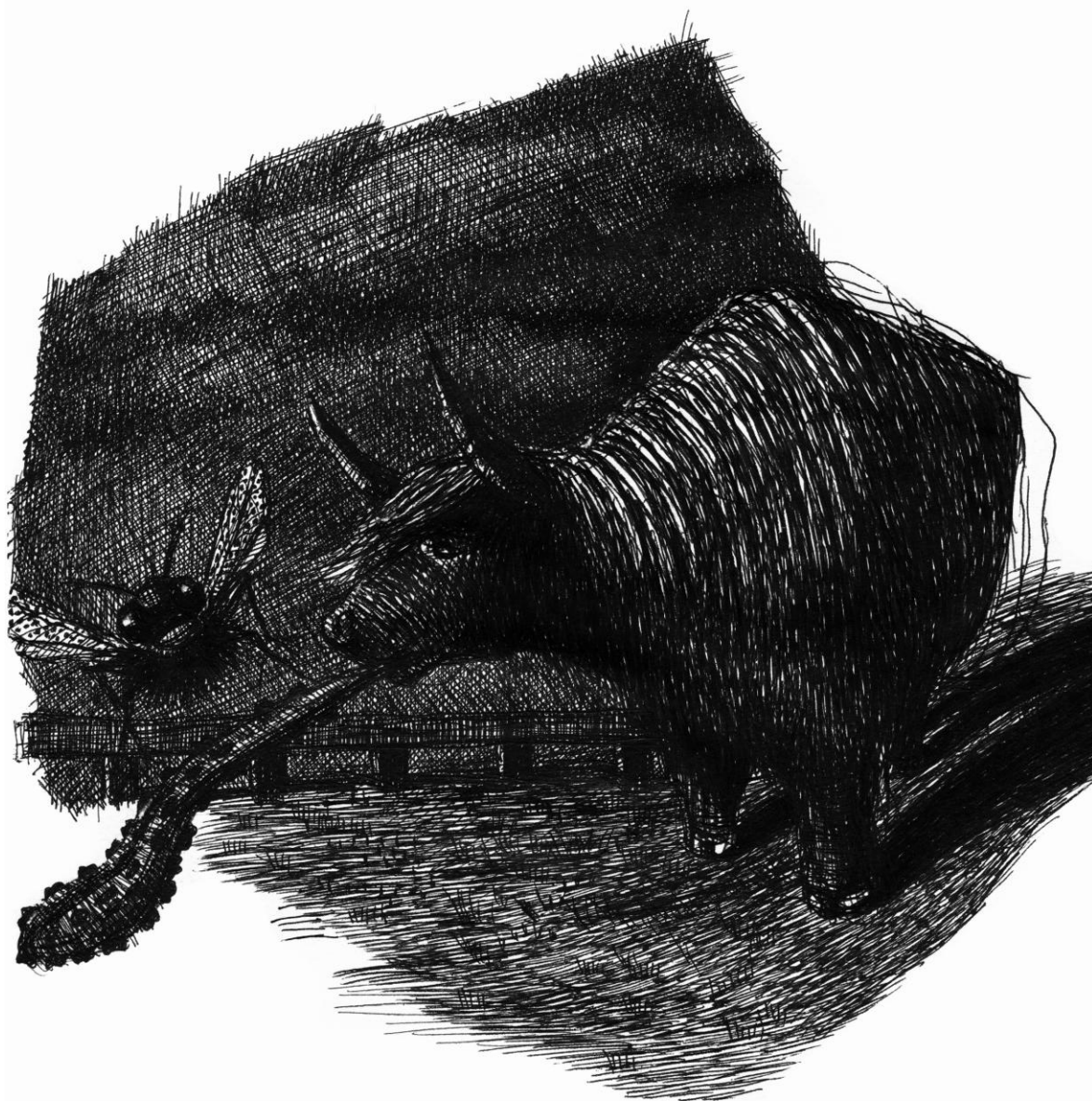
Příloha 15 – ilustrace ke knize – vlci

Příloha 16 – ilustrace ke knize - žvanižínka

Příloha 17 – ilustrace ke knize – bušon

Příloha 18 – drobné kresby v textu 1

Snítek ho poslechl. Tentokrát se kožešina naježila a ztvrdla. „AU!“ zaječel Snítek a Šlašinka s Chrupavčikem se dali do smíchu. I maminka Totenka se usmála. „Vždyť to píchá jako jehly!“ stěžoval si Snítek a strčil prsty do pusy.

„Ani živý ani mrtvý nehladí bušoně proti srsti,“ smála se maminka Totenka. „Jsem ráda, že se ti můj dar líbí,“ dodala. „Užij si ho ve zdraví.“

„Je to od vás hrozně hezké...“ začal Snítek. Ale maminka Totenka ještě neskončila.

„A tohle tě ochrání před nebezpečím, které přichází z neznáma,“ prohlásila a navlékla mu na krk talisman z hlazené kůže.

„Jen se nesměj,“ napomenula ho maminka Totenka přísně. „Vidím ti na očích, že máš před sebou ještě dlouhou cestu. Setkáš se na ní se spoustou úkladů. A i když na každý jed se dá najít protijed,“ zakončila a usmála se na Chrupavčíka, „jak jednou upadneš do spárů šerolichotníka, je s tebou konec.“

„Šerolichotníka?“ podivil se Snítek. „Toho znám.“

„Je to nejpříšernější netvor ze všech, co jich je,“ zašeptala maminka Totenka chraptivě. „Číhá v temnotách. Plíží se za zabijáky, pečlivě si mezi nimi vybere oběť, kterou chce zabít, a nakonec se na ni vrhne.“

Snítek nervózně žmoulal cíp šátku. Stejného šerolichotníka se děsili i lesní trollové - byla to nestvůra, která lákala trolly, aby sešli ze stezky do náruče jisté smrti. Nejsou to ale jen vymyšlené historicky? Přesto se Snítek zachvěl, protože maminka Totenka vyprávěla dál.

„Šerolichotník svou oběť sežere dřív, než jí dotluče srdce,“ šeptala sotva slyšitelným hlasem. „TAKHLE!“ vykřikla zničehonic nahlas a spráskla ruce.

Příloha 19 – drobné kresby v textu 2

Komolín, Žvanižínka a věštění srdcem

Snítek udělal přesně to, co mu hudsman poradil. Běžel, jak nejrychleji mohl, přes jeskyni hudsmanic ke vzdálenému bodu, kde bylo světlo z kořenů nejjasnější, a ani jednou se neohlédl. Slyšel, jak za ním rozrušené hudsmanice funí a dupají; chvíli ho užuž doháněly, chvíli zůstávaly pozadu.

Když doběhl k světlé skvrně, ukázalo se, že je to hustý propletenec zářivě bílých kořenů. Kudy teď? V hlavě mu hučelo, srdce mu bušilo. Před ním ústilo půl tuctu chodeb. Která z nich ho dovede ven - pokud vůbec některá ven vede?

„Zabloudil!“ zařvala jedna hudsmanice.

„Odříznete mu cestu!“ navrhovala jiná.

„A pak mu uríznete hlavu!“ zaryčela třetí a všechny se daly do příšerného smíchu.

Snítek byl zoufalý. Musí utéct jednou z chodeb, ale co když si vybere zrovna takovou, která bude slepá? Zatímco se usilovně pokoušel rozhodnout, kudy se dát, hudsmanice se valily stále blíž. Každým okamžikem se na něho vrhnou. A pak už bude pozdě.

Snítek se třásl strachem a vyčerpáním. Když probíhal kolem ústí jedné z chodeb, zpoceně tělo mu ovanul chladný závan vzduchu, až mu naskočila husí kůže. Že ho to nenapadlo dřív! Běž s větrem, radil mu hudsman. Snítek se už nerozmýšlel a vrhl se do chodby, kterou profukoval vítr.

Chodba byla zpočátku široká, ale postupně se začala zužovat a strop snižovat. Snítkovi to nevadilo. Čím víc se musel krčit, tím méně bylo pravděpodobné, že ho ohromné hudsmanice budou moci pronásledovat. Slyšel, jak chrochtají a úpějí a proklínají svou smůlu. Chodba náhle prudce zahnula a zničehonic skončila.

„Cože?“ zakvílel Snítek. Chodba byla skutečně slepá. S hrůzou si všiml hromady vybělených kostí, naplň zasypaných pískem a úlomky břídlíce. Byla mezi nimi lebka a spletené pozůstatky vlasů; rozdrolený krk byl několikrát ovinut provazem. Tomuhle mazlíčkovi se utéct nepodařilo.

Přímo před ním visel do chodby osamělý kořen. Snítek na něho sáhl. Kořen mu připadal odumřelý jako všechno ostatní; studený, tuhý, nesvítil. Odkud se tedy to světlo bere? Podíval se nahoru a vysoko nad hlavou uviděl stříbřitý zářivý kruh.

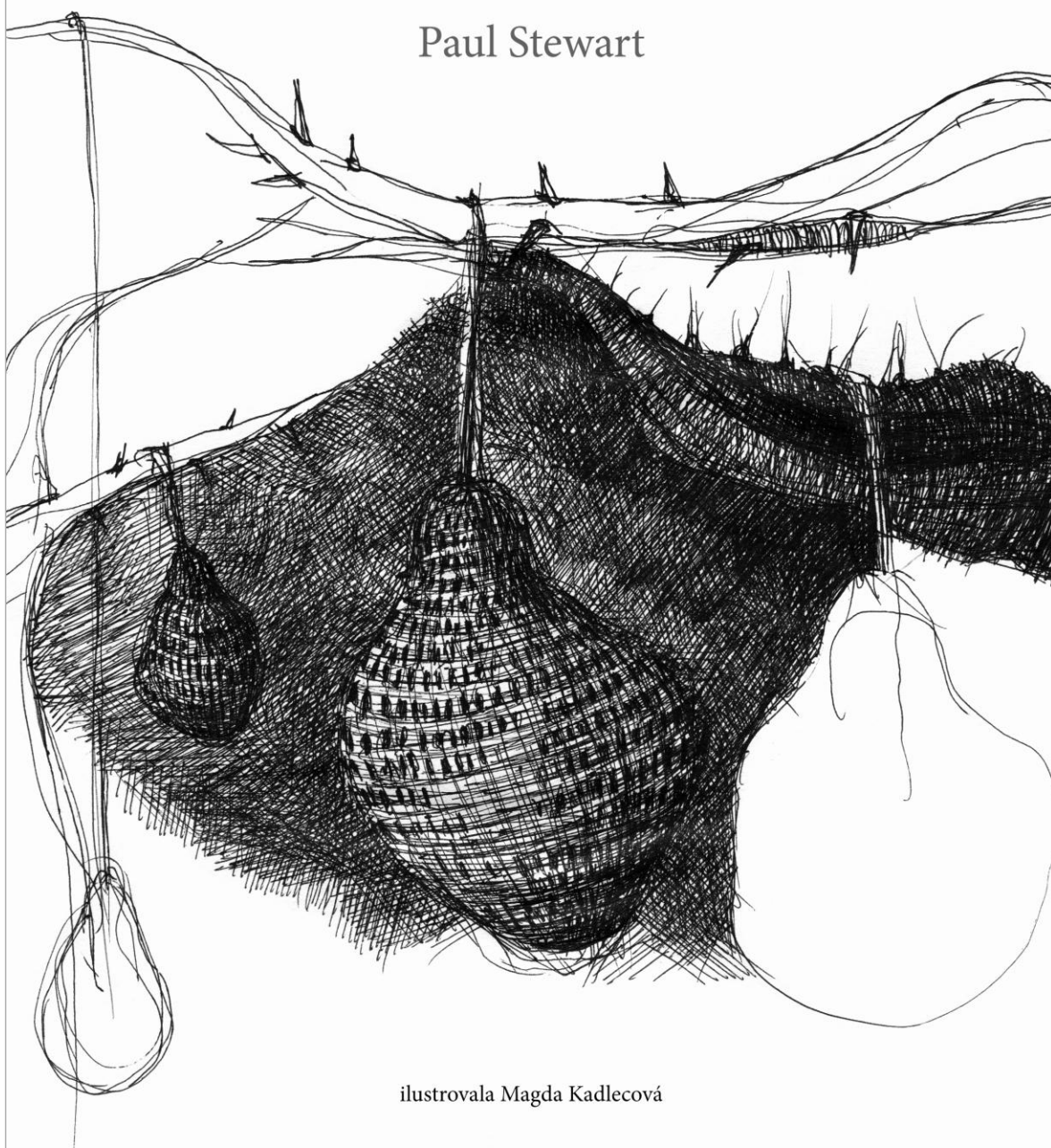
„Našel větrací šachtu,“ ozval se v dálce zuřivý hlas jedné z hudsmanic.

Snítek začal šplhat po větrovitých výrůstcích na kořeni. „Asi jsem ji opravdu našel!“ mumlal si pro sebe.

Cesta za tajemný

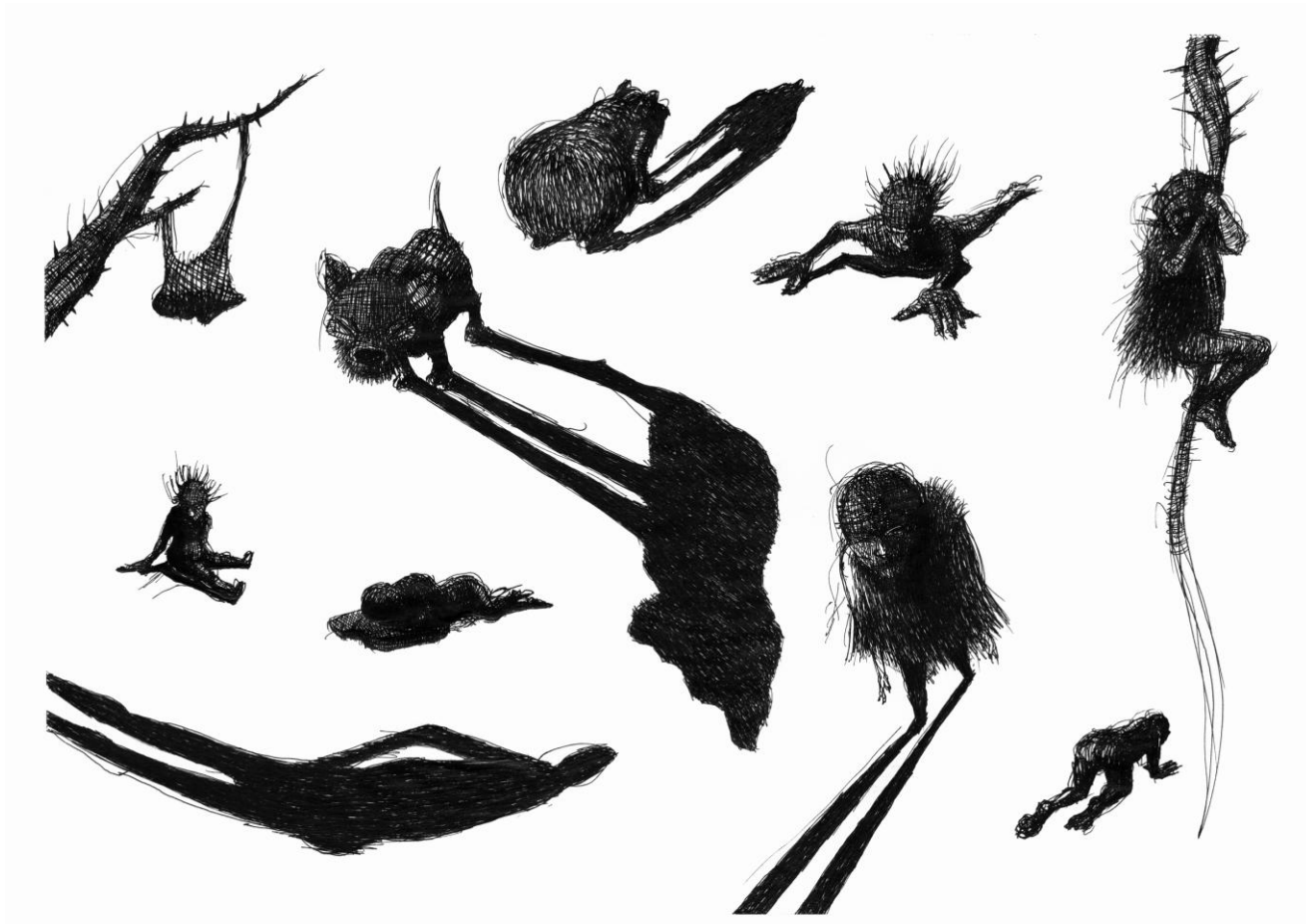
Hvozd

Paul Stewart

ilustrovala Magda Kadlecová

Příloha 22 – zadní předsádka

Příloha 23 – výsledná kniha

